

סוד הנוצה והליכה בַּחֶם הַגָּדוֹל

סיפורו המפלא של גדול הדור,
בעל ה"שדי חמד"

רבי חיים חזקיהו מדיני,
זכר צדיק לברכה.





חדר של מיליון דפים

ילדים, בואו נכנס לחדר הכי
פלאי בעולם!

זהו חדרו של גדול הדור, הרב
חיים חזקיהו מזיני.

ספרים וגמרות מגיעים מממש עד
לתקרה!

באמצע יושב הרב, ועיניו מאירות
באור של קדשה ואהבת ה'.



כָּל שְׁנֵיהָ יִקָּרֶה מְזֻהָב! בַּחוּץ חֲשָׁךְ. כֻּלָּם יְשָׁנִים שְׁנָה מְתוּקָה בַּמִּטָּה. אֲבָל בַּחֲלוֹן נֶשֶׁל
הָרֵב? אֹר חֲזָק דּוֹלֵק! כָּל דִּקָּה שְׁלוֹ הִיא לְמוֹד וְעִבּוּדֵת ה' הוּא כָּל כָּךְ שָׁקוּעַ בַּתּוֹרָה,
עַד שֶׁשׁוֹכַח אֶפְלוֹ לְשִׁתּוֹת אֶת הַתֵּה שְׁלוֹ.



נְשָׂרִיק... נְשָׂרֵק... קוֹל הַנוֹצָה
טְבִילָה... כְּתִיבָה... טְבִילָה... כְּתִיבָה...
רַבִּי חַיִּים מְסִידֵר אֶת תּוֹרַת יִשְׂרָאֵל
לְסִפְּרִים אֲדִירִים שִׁיקְרָאוּ "שְׂדֵי חֶמֶד".
בְּשִׁבִּיל מְשִׁמָּה כְּזוֹ — אָסוּר לְבַזֵּז
אֶפְלוּ רִגַע אֶחָד קָטָן!

A golden, cracked stone archway leads to a bright, hazy cityscape at sunset. The sun is a large, glowing orb in the sky, casting a warm, orange light over the scene. In the background, there are stone buildings, a bridge with an arch, and palm trees. The overall atmosphere is one of ancient, sun-drenched ruins.

יום של חם אימים (חמסין!)
והנה קרה משהו מוזר מאוד.
יום אחד, השמש קפחה בחם נורא ואיום!
האדמה כמעט בוערה, ואויר חם הכה בפנים.
כלם הסתתרו בבתים וחכו לערב כדי שיוכלו לנשם.

הִדָּלָת נִפְתָּחַת
לְרוּחָה!

מֵתוֹךְ הַבַּיִת הַקָּרִיר
יוֹצֵא רַבִּי חַיִּים
בְּכָבוֹדוֹ וּבְעֶצְמוֹ!

הַתְּלִמִּידִים מְצִיָּצִים
מֵהַחֲלוֹן הַמוֹמִים לְגַמְרִי:

"מָה קָרָה?! לָמָּה
רַבֵּנוּ יָצָא לַחוּץ
בַּחֹם הַזֶּה? אֵיפֹה
הַסְּפָרִים שְׁלוֹ"



הִהְלִיכָה הַקָּשָׁה
תַּחַת הַשָּׁמַשׁ
גּוּפוֹ שֶׁל הָרֵב כָּל כֹּךְ
חֲלָשׁ, אֲבָל רוּחוֹ
גְּבוּרָה כְּאִרִי.

הוא מתקדם בצעד אטי
ונָחוּשׁ. טפֹּת זְעָה נוֹטְפוֹת
עַל מִצְחוֹ הַטָּהוֹר.
הוא נושא עֵינָיו לַשָּׁמַיִם
לַשָּׁמַיִם בְּתַפְלָה לֵה',
וּלְלֶכֶת מֵרַחֵק רֵב
מִבֵּיתוֹ.





הַחֶדֶר הָעֲנִי בִקְצֵה הָעִיר
הָרַב מֵגִיעַ לְבַיִת מָט לְנֹפֶל בְּסִמְטָה צָרָה וְעֲנִיָּיה.
נָשָׁם שׁוֹכֵב יְהוּדִי גִלְמוּד (בוֹדֵד), חוֹלָה מְאֹד, שְׁגוּפּוֹ בּוֹעֵר מְכַאֵב.
בְּיָדָיו הָעֲדִינוֹת, מִמָּשׁ כָּמוֹ מְלָאךְ מֵהַשָּׁמַיִם, רַבִּי חַיִּים פּוֹתֵחַ אֶת הַדֶּלֶת.

מצות בקור חולים של גדול הדור הרב שפוטב תורה לכל העולם — הופך עכשוו לְאֶחָ רַחֲמָן!



1. הרב מניח מגבת
קרינה על מצח החולה.



2. הוא מוזג לו מים
צלולים לשותות.



3. הוא מחזיק את ידו
באהבה של אב לבנו.



מלים שמרפאות את הלב

"שלום עליך, אחי היקר,, לוחש הרב, "אל תדאג, ה' הוא אב הרחמן, והוא ישלח לך רפואה שלמה!"

החולה בוכה מהתרגשות: "הרב בכבודו ובעצמו בא אלי בחם הזה?!"
והרב עונה עם דמעות: "הרי אין מצוה שמקרבת אותנו לה' יותר מעזרה ליהודי"



שְׂאֵלַת הַתְּלִמִּידִים בְּרָחוֹב

כְּשִׁיצָא הָרַב הַחוּצָה, שָׁאָלוּ הַתְּלִמִּידִים בְּיָרֵאת כְּבוֹד:

"יִמְחַל לָנוּ כְּבוֹד הָרַב! לָמָּה הָרַב הִטְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ בַּחֵם כְּשֶׁהוּא כָּל כָּךְ חֲלָשׁ?"
הָרַב יָכוֹל הִיָּה לְשַׁלַּח אוֹתָנוּ! הַיָּמָן שֶׁל הָרַב בַּתוֹרָה הוּא הֶכִי חָשׁוּב בְּעוֹלָם!"



+



=



תורה עם חסד היא תורה שלמה!
הרב חייך בחכמה וענה: "אמת, התורה יקרה מכל.
אבל תורה בלי גמילות חסדים — אינה שלמה!
הצער והחם שאני סובל מראים לה' כמה יהודי הוא יקר.
הכבוד לחולה זה מה שמביא את הרפואה!"



הָאֹר הַגָּדוֹל שֶׁעוֹלָה לְשָׁמַיִם

הָרַב חֲזַר לְחִדְרוֹ, הִתְיַשֵּׁב וְהִמְשִׁיךְ לְכָתוֹב:
שָׂרִיק... שָׂרֵק... כָּאֵלֹו כָּלוּם לֹא קָרָה.

אָבֵל בְּשָׁמַיִם?
בְּשָׁמַיִם עָלְתָה הַתּוֹרָה שְׁלוֹ
וְהֶאֱיָרָה פִּי אֶלְהִי!
כִּי זֹו הִיְתָה תּוֹרָה שְׁמִלְאָה
בְּחֶסֶד וּבְאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל.



וְמָה אֶתְנוּ? "הַרְבֵּה פְעָמִים אֲנִי בְּאִמְצֵעַ מְשֻׁחָק, קָרִיָּאָה בְּסִפּוּר, אוֹ שְׁעוֹר חָשׁוּב.
פְּתָאוּם... חֵבֵר נוֹפֵל, אוֹ אֶחָ קָטָן מִבִּקֵּשׁ עֲזָרָה.
הַיֵּצֵר מִיָּד אוֹמֵר: "אֵין לִי כֹחַ עֲכָשׁוּ, שְׁמִי־שֶׁהוּ אַחֵר יַעֲזֹר."
אֲבָל מָה עָשָׂה הַ"שֵּׁדִי חֲמָד"?

עוֹצָרִים, מַחֲיִכִּים וְעוֹזָרִים!

מָחָר בַּבֶּקֶר, כְּשֶׁמִּישָׁהוּ יִבְקֹשׁ עֲזָרָה – תִּזְכְּרוּ אֶת
הָרַב מְדִינִי.

תַּעֲצְרוּ רֹגַע אֶחָד, תִּתְּנוּ חֵיוֹן, תַּעֲזְרוּ מְכֹל הַלֵּב –
וְאִז תִּחְזְרוּ לְעִנְיָנִים וּלְמִשְׁחָקִים שְׁלָכֶם. הַחֶסֶד יִהְיֶה
אֶת כָּל מָה שְׁאַתֶּם עוֹשִׂים לְקָדוֹשׁ וְגָדוֹל הַרְבֵּה יוֹתֵר!

